

чна мѣка, то несумнѣнно трѣбува да има. Ако ни казува че само покайни-ти и вѣру-
ющи ти ще ся спасѣтъ, а непокаяни-ти и не
вѣрующи-ти ще погынѣтъ, то непременно ще
стане така. Той щото казува е вѣренъ. Наша-
та длѣжность и най голѣма-та ни полза е да
Го слушаме, и да му ся покоряваме. Марк.
9; 24: Лук. 17; 5.

3) *Богъ изыскува отъ насъ да сме словомъ
и дѣломъ истинни какъвъ то е и той.* Пър-
во, да сме истинни въ поклонение-то си и
въ богослужение-то си. Ако правимъ така,
то той ще ся благодари отъ насъ, и ние мо-
жемъ да ся предаваме на вѣрнѣ-тъ му за-
щитѣ (1^а с. 145; 18: 1 Петр. 4; 19). Ако не
му ся покланяме съ истинѣ, то той ны гледа
като лѣжцы, лицемѣрцы и невѣрны, и че сме
достойни за вѣчно наказаніе (Іоан. 4; 23, 24:
Пс. 51; 6: 1 Іоан 1; 6: 2; 4). Второ, да
сме истинни на всички-ты, които сѣ около
насъ. Който лѣже, е лошъ человекъ, и нена-
видимъ отъ Бога и отъ человекы-ты. Лѣже-
цъ-тъ не ще да стане благополученъ. Діа-
волъ-тъ е лѣжецъ, и баща на лѣжѣ-тъ. Що-
то стане да стане, е най добро и най безо-
пасно за тебе да казувашъ всякога истинѣ-
тъ. Ако сбъркашъ нѣщо, или видишъ дру-
гъ да сбърка, казувай всякога истинѣ-тъ
(Прит. 12; 19). Ако ся общаешъ нѣщо, и-
спълни съвършено обѣщаніе-то си. Ако си
длѣженъ нѣкому, заплати дългъ-тъ си. Ако
искашъ нѣщо, безъ позволеніе не зимай. И-